

čansku ploču dan je crtež koji prikazuje unutrašnjost crkve sv. Lucije u Jurandvoru, gdje je ploča i nađena, kao i rekonstrukcija prvobitnog položaja Baščanske ploče: služila je kao lijeva pregradna ploča (septum). Uz Jurandvorske ulomke npr. u pozadini je dan pogled na crkvu sv. Lucije. Uz Senjsku ploču u pozadini je romaničko pročelje senjske katedrale; uz Plominski natpis u pozadini je Plomin itd. Kopije rukopisa dopunjene su arheološkim srednjovjekovnim nalazima (alatom, nakitom) s područja Istre, a najčešće su popraćene kolažima s detaljima iz drugih glag. rukopisa. Npr. uz Petrisov i Tkonški zbornik u pozadini je krug nedjeljnih slova što ga je izradio pop Jure iz Baške g. 1471. u kalendarском dijelu brevijara vrbničkog popa Mavra, zatim krug zlatnih slova iz istog brevijara, glagoljski inicijal Ć u istarskom brevijaru iz poč. 15. st., minijatura s likom sv. Ivana iz Vrbničkog misala I iz g. 1456. itd., itd.

U izboru izložaka primijenjen je znanstveni kriterij, a u većini slučajeva i najnoviji znanstveni rezultati. To se dobro može pokazati na primjerima najstarijih epigrafskih spomenika od kojih su izloženi svi po kronološkom redu. Među njima je i Senjska ploča (u stvari ulomci) koja je tek nedavno otkrivena pri obnovi tvrđave Nehaj, a prema znanstvenim istraživanjima suvremena je s Baščanskom pločom. U svjetlu najnovijih znanstvenih istraživanja za prvi tiskani misal iz 1483. kaže se da je tiskan »vjerojatno na našem tlu«. Kao noviji znanstveni rezultat izložen je Kožičićev Psaltir (u stvari bukvar) za koji se dugo mislilo da uopće nije tiskan u riječkoj tiskari Šimuna Kožičića. Ali za čudo — na izložbi se među Kožičićevim izdanjima ne nalazi mali ritual Knižice krsta (1531)!

Izložba o glagoljici u Rijeci naišla je na širok odjek u javnosti. Prikazana je i pozitivno ocijenjena u brojnim dnevnim listovima, tjednicima i časopisima, a također na Radiju i Televiziji u SR Hrvatskoj. Na taj način pridonijela je populariziranju hrvatskog glagolizma, te važne kulturno-historijske grane. Priredena je u povodu 25. godišnjice odluke o priključenju Istre Hrvatskoj, pa

stoga ilustrativni materijal predstavlja spomenike pretežno s istarsko-kvarnerskog područja. Ti spomenici snagom izvornih dokumenata svjedoče o slavenskom elementu na Istarskom poluotoku već od 11. st. Samim tim otpadaju teze prema kojima su Hrvati došli u Istru tek u 15. i 16. st. (najstariji hrvatski glagoljski natpisi potječu upravo s istarsko-kvarnerskog područja). Stoga je Naučna biblioteka u Rijeci izabrala najsretniji oblik proslave 25. godišnjice odluke o priključenju Istre Hrvatskoj. Izložba treba zato da ostane trajno prisutan spomenik tisućugodišnje slavenske (hrvatske) tradicije na tom području, tj. da ostane stalna izložba, ili — kako je istaknuto u nekim ocjenama — da postane muzej glagoljice.

Obrađivačima izložbe — dr Vandi Ekl i dr Branku Fučiću treba odati duboko priznanje na znalačkom izboru materijala, a inž. Igoru Emiliju na postavi izložbe. Oni su u dvorani Doma kulture (Supilova ul. br. 3) oživjeli hrvatsku glagoljsku tradiciju u svoj njenoj sadržajnosti i ljepoti i dali zaokruženu sliku razvoja i uloge glagoljice u povijesti Hrvata.

A. Nazor

IZMJENA DIREKTORA U STAROSLAVENSKOM INSTITUTU

Koncem godine 1967. nakon četrdeset i jednogodišnje službe prešao je u mirovinu direktor Staroslavenskog instituta prof. Vjekoslav Štefanić. On je uz pok. Msgr. Svetozara Ritiga bio jedan od osnivača Staroslavenskog instituta i suradnik Instituta od njegova početka. Poslije smrti prvog direktora Msgra Ritiga postaje najprije v.d. direktor, a od 1962. do 31. X 1967. direktor. Uredio je svih šest knjiga Radova Staroslavenskog instituta, koliko ih je do sada izašlo, a nakon odlaska prof. Josipa Hamma u Beč uređuje i institutski časopis »Slovo« (od 13. broja nadalje). O 65. godišnjici njegova života i o 35. godišnjici naučnog rada Staroslavenski institut posvetio mu je broj 15—16 časopisa »Slovo«, gdje je štampana njegova biografija i bibliografija radova.

Od samog osnutka, a pogotovo dok je bio direktor, prof. Štefanić se brinuo da se u Institutu planski i naučno obrađuje staroslavenska problematika, u prvom redu hrvatski glagolizam. Vlastitim zalaganjem uspio je da se u Institutu okupi grupa mladih suradnika i da se kvalificira za naučni rad, te na njih prenosi svoja iskustva što ih je stekao proučavajući hrvatske glagoljske tekstove, kojima je posvetio gotovo cijeli svoj život. I nakon odlaska u mirovinu prof. Štefanić, koliko mu zdravstveno stanje dopušta, sudje-

luje u izvršavanju naučnih zadataka Instituta, pomaže njegovim suradnicima, te je i nadalje glavni urednik institutskih izdanja »Slovo« i »Radovi«.

Nakon propisnog natječaja za novog direktora izabrao je Savjet Staroslavenskog instituta na svojoj sjednici od 26. X 1967. jednoglasno dr Anicu Nazor, dotadašnjeg naučnog suradnika u Staroslavenskom institutu. Ona je nastupila dužnost 1. XI 1967.

— r —